

„Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“
volá dnes v evangeliu (Mk 1,3) Předchůdce Páně, Jan Křtitel.

A my se ptáme: Jak nebo kam máme připravit cestu?

1) Máme si teď v adventě především urovnat cestu do vlastního srdce.

Ke svému „já“ jednu cestu známe dobře, ta je pěkně vyšlapaná. Je vyšlapaná za tím, co je pro mě příjemné. Proto je třeba, abychom se obrátili opačným směrem – do vlastního srdce. Že místo na libůstky života máme obrátit pohled na sebe, abychom se uviděli, jací jsme, bez společenské masky, bez divadýlka, kterým se lidem předvádíme.

2) si máme urovnat cestu k bližnímu.

Běžné a dobře vyšlapané cesty ke zneužití bližního známe. Známe mnoho prostředků a způsobů, jak využít bližního ke svému prospěchu. Je načase, abychom se obrátili opačným směrem – na cestu služby bližnímu, na cestu odpuštění bližnímu, na cestu pomoci bližnímu. A

3) Máme také urovnat svou cestu k Bohu.

Jakou znáš cestu k Bohu? Mnozí znají jen tu, po které se rozběhnou, když něco potřebují, když jim teče do bot: „Pane Bože, pomoz! Pane Bože, zaříd' tohle, udělej tohle!“ - I cesta do kostela je někomu jakýmsi výměnným obchodem: „Já ti dám, Bože, tuhle pobožnost, ty se za to ukaž uznalý a dej mi za to toto!“

Je načase, abychom se i na této cestě obrátili. Abychom nehleděli na Boha jako na obchodního partnera, pojišťovacího agenta proti živelným a životním katastrofám, ale abychom se vydali na cestu k Němu s pokornou a důvěrnou láskou jako děti k Otci, který nám po pádu do hříchu poslal Vykupitele.

Takže na závěr shrnutí: 1) **Urovnejme** v adventu **cestu do vlastního srdce**, upřímným poznáním svých chyb a úsilím o jejich nápravu, 2) **cestu k bližnímu** urovnejme odpuštěním a pomocí bližnímu a 3) **cestu k Bohu** urovnejme lepší snahou o plnění Boží vůle. (Simajchl: Cestou do Emauz B, 1. Ne adv.)